

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 22 december 2000 (16.01)
(OR. fr)**

**13307/00
ADD 1**

LIMITE

CRIMORG 152

INGEKOMEN DOCUMENT

van: de permanente vertegenwoordiger van Frankrijk, de heer Pierre VIMONT
de permanente vertegenwoordiger van Zweden, de heer Gunnar LUND
ingekomen: Brussel, 15 november 2000
aan: de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie, de heer Javier Solana
Betreft: Mededeling van de regeringen van de Franse Republiek en het Koninkrijk Zweden
- Initiatief van de regeringen van de Franse Republiek en het Koninkrijk Zweden
met het oog op de aanneming door de Raad van een ontwerp-besluit betreffende
de oprichting van een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie

Voor de delegaties gaat hierbij een toelichtende nota van de Franse Republiek en het Koninkrijk Zweden betreffende het bovengenoemde initiatief.

ONTWERP-BESLUIT BETREFFENDE DE OPRICHTING VAN EEN EUROPEES NETWERK INZAKE CRIMINALITEITSPREVENTIE

TOELICHTENDE NOTA

I. Algemene opmerkingen

Door de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam op 1 mei 1999 beschikken de Europese Unie en haar lidstaten over ruime mogelijkheden om criminaliteit te voorkomen. De kernbepaling in dat verband is artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie; dit artikel bepaalt namelijk dat het doel van de Unie is, de burgers een hoog niveau van zekerheid te verschaffen, met name door "*het voorkomen van al dan niet georganiseerde criminaliteit*".

Met het oog op de follow-up van deze nieuwe voorschriften bepaalt het op 3 december 1998 door de Raad aangenomen actieplan van de Raad en de Commissie over de wijze waarop de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd, dat er binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag maatregelen zullen worden genomen om *de samenwerking en de gerichte acties op de gebieden die verband houden met criminaliteitspreventie, te ontwikkelen*.

De staatshoofden en regeringsleiders is tijdens de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 gewezen op het belang van criminaliteitspreventie op het niveau van de Unie, omdat preventie een belangrijk onderdeel vormt van de bestrijding van criminaliteit; naast andere maatregelen hebben zij bevestigd dat de Europese Unie toegerust moet worden met een passend kader om deze kwesties betreffende criminaliteitspreventie op zich te nemen, en hebben het volgende geconcludeerd:

"41. De Europese Raad verlangt dat aspecten van criminaliteitspreventie in de maatregelen ter bestrijding van de criminaliteit worden geïntegreerd en dat de nationale criminaliteitspreventieprogramma's verder worden ontwikkeld. Er dienen gemeenschappelijke prioriteiten op het gebied van de criminaliteitspreventie te worden uitgewerkt en vastgesteld voor het externe en interne beleid van de Unie, waarmee rekening dient te worden gehouden bij de voorbereiding van nieuwe regelgeving.

42. *Er dient verder te worden gewerkt aan de uitwisseling van beste praktijken, het netwerk van bevoegde nationale autoriteiten voor criminaliteitspreventie en de samenwerking tussen de nationale organisaties op het terrein van de criminaliteitspreventie dient te worden versterkt, en daartoe dient de mogelijkheid van een door de Gemeenschap gefinancierd programma te worden onderzocht. De eerste prioriteiten voor deze samenwerking zouden jeugdcriminaliteit, stedelijke en drugs-gerelateerde criminaliteit kunnen zijn.*"

Over de noodzaak om binnen de Europese Unie te beschikken over een passend kader om informatie te verzamelen, te analyseren en te verspreiden, zowel tussen de instellingen van de Unie als tussen de lidstaten, wordt al jaren gedebatteerd. Op belangrijke studiebijeenkomsten en conferenties inzake criminaliteitspreventie, met name in Stockholm in 1996, in Noordwijk in 1997 en in Londen in 1998, is gevraagd om de oprichting van een netwerk in de Europese Unie voor de ontwikkeling van de samenwerking inzake criminaliteitspreventie. De conferentie op hoog niveau in Praia da Falésia, in de Algarve, in mei 2000 heeft op basis van de conclusies van de Europese Raad van Tampere geconcludeerd dat *"er op het niveau van de Europese Unie een netwerk moet worden opgericht om de samenwerking inzake criminaliteitspreventie te ontwikkelen. De rol van dit netwerk, alsook de functies en de verantwoordelijkheden ervan, moeten door de Raad gepreciseerd worden"*.

Doel van het ontwerp-besluit

Het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie heeft tot doel de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van de preventie van allerlei misdrijven te bevorderen. Dit netwerk moet het mogelijk maken beste praktijken uit te wisselen, ervaringen met elkaar te vergelijken, informatie, statistieken, studies en onderzoeken inzake criminaliteitspreventie te verzamelen en te verspreiden en de met preventie belaste personen op te leiden.

Het netwerk zal de criminaliteitspreventiedeskundigen uit de verschillende betrokken sectoren samenbrengen: nationale autoriteiten, lokale autoriteiten, onderzoekers en actoren in het veld.

Hun rol zal erin bestaan de kennis omtrent criminaliteitspreventie optimaal te benutten en toegankelijk te maken, alsook vergelijkende analyses uit te voeren die de studie vergemakkelijken en dienstig zijn voor het optreden, met name door de verworven kennis aan de besluitvormers door te geven.

Het netwerk, dat als drijvende kracht fungeert, zal vergelijkende en samenhangende onderzoeken, studies, ideeën en acties terzake op Europese schaal en in iedere lidstaat bevorderen.

Het netwerk moet zich bezighouden met alle vormen van criminaliteit. De drie door de Europese Raad van Tampere gestelde prioriteiten (jeugd-, stads- en drugscriminaliteit) verdienen echter bijzondere aandacht.

Keuze van het instrument

Dit initiatief is gebaseerd op artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie; dat artikel bepaalt dat het doel van de Unie is, de burgers in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een hoog niveau van zekerheid te verschaffen; het voorkomen van al dan niet georganiseerde criminaliteit wordt genoemd als middel om dit doel te verwezenlijken.

De keuze voor een besluit – uit hoofde van artikel 34, lid 2, onder c), van het Verdrag betreffende de Europese Unie – is ingegeven door de wens het netwerk effectief op te richten; een besluit biedt bovendien meer rechtszekerheid.

Financiering

In dit ontwerp-besluit wordt financiering uit de begroting van de Unie voorgesteld.

II. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel bepaalt dat er een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie opgericht wordt, dat over een secretariaat en een raad van bestuur beschikt.

Artikel 2

Deze bepaling betreft de samenstelling van het netwerk, dat uit door de lidstaten aangewezen contactpunten bestaat.

Met het oog op een grotere doeltreffendheid van het netwerk moet het aantal contactpunten beperkt blijven. Derhalve wordt voorgesteld dat iedere lidstaat er maximaal drie aanwijst.

Deze contactpunten moeten de verschillende betrokken sectoren vertegenwoordigen: de nationale autoriteiten, de onderzoekers en academici en de actoren in het veld. Een multidisciplinaire aanpak verdient de voorkeur. Het lijkt ook dienstig dat de Commissie een contactpunt aanwijst en dat EUROPOL vertegenwoordigd kan worden voor de aspecten die haar aangaan.

De contactpunten moeten bovendien in staat zijn om zonder vertolking vlot met elkaar te communiceren: de kennis van één of meer andere talen van de Europese Unie is dus een vereiste.

Artikel 3

In dit artikel worden de taken van het netwerk uiteengezet. In het algemeen moet het netwerk de diverse aspecten van criminaliteitspreventie in de Europese Unie ontwikkelen en de acties op lokaal en nationaal vlak ondersteunen.

Hiertoe stelt het netwerk een jaarverslag op, waarin het aan de Raad verslag uitbrengt over zijn activiteiten en aangeeft wat het voor het komende jaar als zijn prioriteiten ziet. Het verleent de Raad en de Commissie desgevraagd bijstand voor elk vraagstuk betreffende criminaliteitspreventie. Aldus is het netwerk ermee belast ertoe bij te dragen dat bij alle activiteiten van de Raad en de Commissie rekening gehouden wordt met criminaliteitspreventieaspecten.

Het netwerk moet ook ter beschikking staan van de lidstaten. Het vergemakkelijkt de uitwisseling tussen de lidstaten, alsook de contacten aangaande criminaliteitspreventie tussen de lidstaten en de Europese instellingen.

Het netwerk moet tenslotte zorgen voor analyse en aansturing op het gebied van criminaliteitspreventie. Het verzamelt, analyseert en verspreidt informatie, bevordert de ontwikkeling van het onderzoek, de opleiding en de evaluatie en organiseert ontmoetingen, conferenties, studiebijeenkomsten en de uitreiking van de Europese prijs voor criminaliteitspreventie.

Artikel 4

Deze bepaling betreft de werkmethoden van het netwerk.

Een multidisciplinaire aanpak van preventie, waarbij rekening gehouden wordt met de stadsproblematiek, verdient de voorkeur. In dat kader legt het netwerk de nodige contacten met de nationale instanties, de onderzoekssector en de niet-gouvernementele organisaties die bevoegd zijn op het gebied van criminaliteitspreventie.

Het netwerk zet ook een internetsite op om de informatie die het verzamelt en de verslagen die het opstelt, op brede schaal te verspreiden.

Tenslotte zorgt het ervoor dat de resultaten van de in het kader van de communautaire programma's gefinancierde projecten worden gebruikt en verspreid.

Artikel 5

Dit artikel beschrijft de werking van het netwerk.

Zo snel mogelijk na de oprichting van het netwerk worden er op gezette tijden vergaderingen gehouden, zodat de teams van de contactpunten elkaar kunnen leren kennen en gemeenschappelijke werkmethoden kunnen vaststellen.

De organen van het netwerk worden zodanig opgezet, dat een vlotte en regelmatige werking mogelijk is. De raad van bestuur, samengesteld uit vertegenwoordigers van de nationale autoriteiten, stelt het jaarverslag van het netwerk op. De Commissie belast zich met het secretariaat, dat ervoor moet zorgen dat het netwerk permanent actief kan zijn.

Het netwerk wordt gefinancierd uit de begroting van de Unie.

Artikel 6

Een evaluatie van de werkzaamheden van het netwerk lijkt absoluut nodig. Deze evaluatie wordt twee jaar na de uitvoering van dit besluit uitgevoerd door de Raad.